

Tudásotokból adjatok mindenkinek!

Badiny Jós Ferenc, Palócföldünk nagy fia, a magyarórtörténet kutatója 106 éve, 1909. június 3-án született a Losonc melletti Gácson. A magyarságkutató, őstörténet-kutató sumerológus professzorra emlékeztek Losoncon május utolsó vasárnapján.

Az emlékezést a Csemadok Losonci Alapszervezet női kara két számmal nyitotta meg. Utána Szabó Kinga művészettörténész, a Szabó Gyula emlékház megálmodója és igazgatója Faludy György versét adta elő az ősgyökerű magyar nyelvről. Foglár Gábor almagyi-ceredi tanár, tehetséges fiatal zeneszerző, énekes két dalt énekelt gitárkísérettel, Badiny Jós Ferenc Miért félték tőlem? c. versét és Sajó Sándorét. Ezt követően Varga Mária középiskolai tanár rebegette el a professzor imáját: „*Hozzád kiáltunk Jézus Urunk!*”

Badiny Jós Ferenc szobrának megkoszorúzása előtt a Palóc Társaság elnöke ismertette röviden a nyolc éve, 98. életévében eltávozott professzor pályafutását. A balassagyarmati gimnázium után a budapesti Ludovika Akadémián folytatta tanulmányait, ahol tüzér- és repülőképzést kapott. Majd a Műegyetemen tanult. Argentínába a háború végén vándorolt, s ott kezdett el a sumerológiával foglalkozni. Tudását mélyíteni Rómában kutatott és P. Deimel iskolájának követőjeként kapott engedélyt, hogy a Buenos Aires-i Jezsuita Egyetemen 1966-ban sumerológia tanszéket nyisson. Itt sumér nyelvet és írást, valamint a mezopotámiai kultúrák és vallások történetét oktatta diákjainak. Élete utolsó éveit szeretett magyar hazájában töltötte és dolgozott, írt, előadásokat tartott haláláig fáradhatatlanul. Követte, amit ő magától is megkövetelt: „... **ne tétlenkedjeteK, hanem menjeteK el mindenfelé, ahol magyarok élnek. Tudásotokból adjatok mindenkinek. Istenünkért, országunkért, népünkért éljeteK és munkálkodjateK mindenkor és minden időben.**”

Badiny Jós Ferenc őstörténész a sumér-magyar nyelvazonosság hirdetője és bizonyítója volt. Noha a „hivatalos” magyar tudomány mind a mai napig nem vesz róla tudomást, sőt elmarasztaló jelzőkkel illeti, életműve mégis túllép minden tudományosnak hirdetett kereten, mert gondolkodásával, műveivel a magyarságot szolgálta, örök felejtésre ítélt igazságokat mondott ki és bizonyította is tételeit. Őt nem a különféle csatornákról, a sajtó vagy a világháló lelkesedő vagy elutasító véleményeiből ismerhetjük meg igazából, hanem elsősorban műveiből.

A magyarságtudós professzor szobrát Oláh Szilveszter bronzszobrászművész készítette s felavatására 2011-ben került sor. Ez előtt a szobor előtt idézte fel emlékeit „Feri bácsiról”, azaz Badiny Jós Ferencről a Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas zeneszerző, gitáros, énekes és szövegíró **Szörényi Levente**. A május 31-i megemlékezésnek ő volt a várva várt előadója, aki meleg hangú visszaemlékezésében szólt a professzor úrhoz fűződő viszonyáról. Arról, hogy hogyan szerzett egyáltalán tudomást létezéséről és kutatásairól, majd az ezt követő hosszú levelezésükről, amelynek szikráját a *Fénylő ölednek édes örömeiben* című sumér-akkád szövegekre írt Szörényi-oratórium a Margitszigeti Szabadtéri Színpadon történt bemutatója adta. Felidézte személyes találkozásait is, Szörényi Levente kísérté el az idős mestert Balassagyarmatra is, amikor az ifjúsága helyszínét szerette volna még egyszer látni s ahol a Városháza dísztermében találkozhatott a város és környéke érdeklődő tisztelőivel. Szörényi Levente volt egyik leggyakoribb látogatója a Máriaremetén töltött utolsó években.

„**Badiny Jós Ferenc a szó valódi értelmében szabad gondolkodó volt** – hangzott el -, **aki, nyilván az emigrációban kikristályosodott megkérdőjelezhetetlen hazafiság biztonságérzetével elvetette a mellébeszélő, előmenetele érdekében alapvető igazságokat elhallgató, az ún. politikailag korrekt közlési stílust annak érdekében, hogy a régről jött magyarság újra az ősi gyökér hajszálereiből táplálkozhasson erkölcsi és szellemi fölépülésének biztosítására. Ez Badiny Jós Ferenc életművének kiemelkedő jelentősége, megmásíthatatlan és eltaposhatatlan kisugárzása az elkövetkező időkben**” – summázta véleményét Badiny Jós Ferencről Szörényi Levente.

A megemlékezésen koszorút helyezett el a professzor szobránál Szabó Judit, az ünnepelt fogadott lánya Imre Károly és felesége kíséretében, Medvác Lajos polgármester és kísérete

Balassagyarmat képviseletében, Fenyves József a tisztelők nevében továbbá a Csemadok Losonci Alapszervezet elnöknője valamint a Palóc Társaság.

Az ünnepség ezután kötetlen beszélgetéssel folytatódott, melynek során Szörényi Levente további emlékeiből idézett és minapi iráni utazásának emlékezetes eseményeit is felvillantotta. A baráti hangulatú délután háziasszonya H. Duray Éva, a Magyar Kultúra Lovagja volt, aki és losonci barátnői szemszájat ingerlő harapnivalókról és finom édességekről is gondoskodtak.

Z. Urbán Aladár

Várákozók

A műsor nézői

Az énekkar

A fővendég az ünneplők között

Szabó Kinga verset mond

Foglár Gábor

Az ünnepelt és Szörényi Levente

Szörényi Levente emlékeiből idéz

Egész - ségünkre!

Badiny Jós Ferenc és virágai

A felvételeket Z. Urbán Aladár készítette.